

[Finansministeren]

Jeg noterer mig med glæde, at hr. Svend Auken ønsker en dialog og et samarbejde med regeringen, og også, at hr. Svend Auken giver udtryk for, at der ikke er nogen nemme løsninger. Det synes jeg er en rimelig erkendelse, og det er den samme, regeringen forsøger at lægge frem.

Hr. Heinesen anmeldte – hvis jeg må sige det på den måde – regeringens investeringsfremmeprogram. Jeg forstod det sådan, at selve udtryksformen, den lyriske side af sagen, var tilfredsstillende. Det kan gøre mig lidt betænkelig, for det kunne lyde, som om hr. Heinesen selv kunne have skrevet det på samme måde, det har han måske endda, det skal jeg slå efter, men jeg er da i hvert fald glad for, at det overfladisk set virker positivt. Men så kunne jeg forstå, at hr. Heinesen til gengæld var utilfreds med indholdet. Han sagde, at regeringen ikke kan skjule, at virkningerne bliver beskedne, og citerede endda både Børsen og Management for at understrege den vægt, som han ønskede at lægge på denne vurdering. Jeg kan kun sige til hr. Heinesen, at vi har ikke ønsket at give indtryk af, at vi er kommet med et program, der kan føre til meget, meget store forbedringer af beskæftigelsen her og nu; det har ikke været vores intention, og vi har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi gennem dette program ville ændre ledighedssituationen afgørende, for det tror vi ikke er muligt. Men vi ønsker at ændre en række strukturer og en række principper i den måde, vores samfund fungerer på, fordi vi mener, at det i det længere forløb giver langt bedre beskæftigelses- og produktionsmuligheder. Det er en meget, meget vigtig opgave. Samtidig har vi inden for de økonomiske rammer, vi nu engang har til rådighed, lagt forslag frem, som ubestridelig vil give en bedre beskæftigelse i 1983, end hvis forslagene ikke var blevet lagt frem.

Både hr. Heinesen, fru Anne Grete Holmsgård og hr. Tinning har drøftet privatisering. Jeg kan kun sige, at privatisering bl. a. betyder, at det offentlige udliciterer arbejdsopgaver, og det er der meget fornuft i. Det kan give private virksomheder mulighed for at udvikle nye produkter eller nye serviceformer, som de så senere er i stand til at eksportere. Vi har jo allerede i dag fra dansk sygehusbyggeri en stor erfaringsmasse, som nu gør det muligt for de pågældende virksomheder at eksportere sygehusprojekter,

-udstyr og -undervisningstilbud til Mellemøsten, til afrikanske lande, til fjernøstlige lande, og der er da inden for serviceområdet masser af opgaver, som uden tvivl kunne løses bedre og mere effektivt af den private sektor. Det vil sige, at de også vil blive klaret mere rentabelt, og det vil give mulighed for øget beskæftigelse længere hen ad vejen.

Jeg har været glad for de indlæg, der er kommet. Jeg er naturligvis enig i, hvad regeringspartierne ordførere har sagt, og jeg er også meget enig med fru Lone Dybkjær i en del af hendes analyser. Jeg håber, at jeg, hvis der bliver en anden omgang – det kan jeg jo ikke vide – kan vende tilbage til nogle af de enkeltspørgsmål, der er blevet rejst.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Finansministeren har jo allerede udførligt besvaret, tror jeg, langt de fleste af de spørgsmål, som er blevet stillet under debatten i dag. Jeg kan dog ikke lade være med at udtrykke min glæde over, at socialdemokratiets ene ordfører, hr. Svend Auken, klart tilkendegav, at han også fandt, der var behov for at føre en stram indkomstpolitik.

Hr. Svend Auken var desuden i sit indlæg inde på, at regeringen ikke ønsker at gennemføre en landsdækkende ordning om ungdomsgaranti, og det er rigtigt. Det gør regeringen ikke, fordi vi finder, at de forsøgsordninger, der indtil nu har været kørt i to amter, ikke i forhold til den økonomiske indsats, der har været forbundet med gennemførelsen af forsøgsordningerne, har givet den merbeskæftigelse blandt unge, som man kunne ønske. Men dermed være ikke sagt, at regeringen ikke finder, at ungdomsarbejdsløsheden er et meget stort og et meget alvorligt problem for det danske samfund, som alle partier i folketinget har et ansvar for. Det mener regeringen absolut, men vi mener, at det, der er behov for, først og fremmest er en indsats, som sikrer, at de unge får mulighed for at få en uddannelse. Det er ofte blevet sagt, og det har jeg også selv sagt, at de unge, der står dårligst rustet i dagens Danmark, er de unge, som er gået tidligt ud af skolen, som ingen erhvervsuddannelse har fået, og som derfor har den største risiko for at blive sociale tabere på længere sigt. Derfor er det vigtigt, at vi får gennemført ordninger, således at alle unge får mulighed for at få en